

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛІТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

The Provincial Library
Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

PIK XI.

4. 2 (1209).

ЧЕТВЕР, 3. СІЧНЯ 1929.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, JANUARY 3rd, 1929.

No. 2 (1209).

VOL. XI.

КАНАДІЙСЬКА РОБІТНИЧА ОБОРОНЧА ЛІГА БОРОНИТИМЕ ВААРУ.

Масовий робітничий мітинг в Содборі, Онт., домагається відкликання розправи проти редактора філіанської комуністичної газети "Вапаус".

Справу оборони тов. А. Ваари, редактора філіанської комуністичної газети "Вапаус", що виходить в Содборі, Онт., взяла на себе Канадська Робітнича Оборонча Ліга. Вона буде боронити комуністичного редактора в спільні з філіанською організацією, яка наняла вже адвоката в особі Артура Робука з Торонто. Розправа проти тов. Ваари відбудеться на весні.

В неділю 16 грудня відбувся в Содборі масовий робітничий мітинг, на якому тов. Дж. Мек-Доналд, секретар Комуністичної Партії Канади, говорив про положення в Радянській Союзі. По скінченні своєї теми тов. Мек-Доналд говорив про арештування тов. Ваари і пів-

тання "бунту", за який його обвинувачують. Він звернув увагу на кампанію, яку веде капіталістична преса з наміром викликати догроз проти комуністичного руху.

Після промови мітинг одностайно ухвалив резолюцію, в якій протестує проти арештування тов. Ваари й домагається негайного відкликання розправи проти нього. Резолюція закликає також всі робітничі організації по цій Канаді, щоб вони зібрали свої сили для контр-офензивної атаки, який підготують на робітничу організацію силами імперіалізму, капіталізму і реакції в цій країні. Резолюцію вислали до генерального прокуратора в провінції Онтаріо.

БЕСКО ВІНАГОРОДЖУЄ БУВ. ПРЕЗИДЕНТА ЮНІ МЕКЛОВА.

ГЛЕЙС БЕГІ, Н. С., 23 грудня. Майнери Нової Скошії до крайності обурені тим фактом, що їх експрезидент Джан В. МекЛовд зібрав винагороджений Беском (Бритиш Емпайер Стіл Корпорейшен) як помічник суперінтендента для вуглевих операцій. Майнери запитують, чи цим заплачено тепер за політику МекЛовда, яка була корисною для Беска і принесла руйну для майнерів. Льюкаль Юнайтед Майн Воркерс в Деварі рішив звернутися до Д. В. Морісона, президента 26-го округу, щоб він відкликав урядників, що були в ексекютиві разом з МекЛовдом. Якщо це було-б зроблено, то залізничне би зробило двох терористів урядників, включаючи президента Морісона, бо решта всі інші були за урядування МекЛовда.

Майнери пригадують собі тепер зяв МекЛовда, зроблені

перед і під час конвенції 26-го округу, що відбулася кілька місяців тому. МекЛовд сказав тоді, що прожене всіх "червоних" з Юні. МекЛовд хотів мира з Беском, а також подал про те, що боєвих майнерських провідників не поставлено на балоті під час останніх виборів округових урядників.

Майнери дуже обурені запродаванням МекЛовда і кажуть, що тепер прийшов час виступити тих урядників, що були зв'язані з МекЛовдом.

ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА В РУМУНІІ.

БЕРЛІН, 28 грудня. Коло Бутосесі в Румунії зударився експресивний потяг з другим потягом, внаслідок чого кілька пасажирів було убитих. Обі локомотиви і два вагони зістали знищені.

ОФІЦІАЛЬНИЙ ВИСЛІД ПРЕЗИДІАЛЬНИХ ВИБОРІВ В АМЕРИЦІ.

ВАШИНГТОН. — Офіційний вислід президентських виборів у Злучених Державах представляється так: Гувер (республіканець) отримав 21,429,109 голосів; Сміт (демократ) 15,005,497; Томас (соціаліст) 267,835; Фостер (комуніст) 48,228; Рейнолдс (соціалістична партія праці) 21,181; Варні (прогібіціоніст) 20,101; Веб (фармерська-робітничая партія) 6,391. Загальне число голосів 36,798,669. Абсолютна більшість Гувера 6,423,612. Гувер отримав більшість голосів у 40 штатах.

Робітничая (Комуністичная) Партія була на балотах в 33 штатах. Найбільше число голосів отримала в штаті Нью-Йорк — 10,876; найменше в Юта — 47. В штаті Норт-Дакота партія отримала 936 голосів, перемістивши соціалістичну партію, яка отримала 842 голоси. Офіційно нараховано 48,228 комуністичних голосів, однак з донесень по вибо-

випадках комуністичні голоси не були раховані. З того можна вносити, що комуністичная партія отримала в президентських виборах багато більше голосів, ніж було офіційно проголошено.

Число комуністичних голосів зросло, а в той сам час соціалістичная партія втратила більше ніж половину своїх голосів у порівнянні з виборами в 1924 році.

ПОЛОЖЕННЯ В АФГАНІСТАНІ ПОПРАВЛЯЄТЬСЯ.

ПЕШАВАР, Індія, 31 грудня. Нинішні звідомлення з Афганістану вказують на те, що положення поправляється. В столиці Кабулі планує повний спокій і повстанців нема 20 миль довкола міста. Повідомляють, що для уряду приходять підкріплення з Кандагару, Герейату й інших провінцій. Сподіюється, що повна евакуація чужинських жінок і дітей з Ка-

ГОЛОС ПОРАЙКА В ОБОРОНІ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ НА IV. СЕСІЇ ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ СРСР.

На вечірній засіданні IV. сесії Центрального Виконавчого Комітету С.Р.С.Р. дня 10. грудня м. р. вилослів тов. Максим Литвінов, заступник народного комісара закордонних справ, довгу доповідь про зовнішню політику Радянського Союзу. Після доповіді наступила дебата, в якій забрав слово тов. Порайко (Галичанин), представник Радянської України. У своїй промові він сказав:

"За останній час ми мали цілу низку антирадянських виступів, які свідчать про те, що слід бути готовими до всіляких несподіванок. Я дозволю собі навести кілька фактів, що були в Польщі. Тов. Литвінов сказав, що між нами й Польщею є дуже коректні взаємини, але це, очевидно, не зовсім так. Як оцінювати факт, коли з трибуни польського союму чути голоси про інтервенцію в Радянській Україні? Як розцінювати прилюдний виступ воеводи Юзефського, що говорив про окупацію Радянської України? Як розцінювати виступ генерала Мінкевича, під час відкриття пам'ятника Пилсудському на радянсько-польському кордоні, який заявив, що цей пам'ятник повинен бути не на кордоні, а в середині польської республіки? Як розцінювати шанування пам'ятки Петлюри з участю офіційних осіб Польщі?"

Тов. Порайко вказує далі на жваву антирадянську діяльність так званого "українського уряду", що коуче досі по території Польщі, і запитує: "Чи не розходяться такі вчинки з тією угодою, що є між С.Р.С.Р. та Польщею? Хіба немає в договорі відповідного пункту, який свідчить би про те, що польський уряд зобов'язується не підтримувати ворожих нам організацій на своїй території, а ті, що існують, зобов'язується ліквідувати. З приводу цього питання було багато балачок, проте досі є повний контакт українських емігрантських груп з офіційними організаціями Польщі. Ці факти говорять про наявність ворожих дій проти Радянського Союзу".

З почуттям глибокого обурення тов. Порайко говорить про недавні події у Львові — розгром українських культурних установ (з місць лунають голоси: "ганьба").

— Це ж втручання до наших внутрішніх справ сусідньої держави, — говорить тов. Порайко. — У ризькому договорі є пункт, де сказано про завершення відповідних прав національних меншостей в Польщі. Я питаю, коли ці пункти проведуться в життя. Ми склали ряд договорів з капіталістичними державами. Та не було жадного випадку, коли-б нам вказали, що договори ми не виконуємо. Ми їх виконуємо сумлінно і ми як найрішучіше повинні жадати, щоб і наші контрагенти ставилися до виконання договорів так, як ставиться уряд Радянського Союзу (оплески).

ПЕПЕЕСИ ПРОБУЮТЬ ОРГАНІЗУВАТИ УКРАЇНСЬКИХ ЗРАДНИКІВ.

МОСКВА, 12. грудня. — З Варшави телеграфують:

У Львові відбувся організаційний з'їзд "української соціал-демократичної партії". Головна ролля в організації з'їзду належить українському соціал-демократові Льву Ганкевичу, давно скомпромітованому й виконаному за межі українського політичного життя.

З'їзд організовано з ініціати-ви ППС при її діяльній підтримці. Це є спроба воскресити стару угордовську партію українських соціал-демократів в Галичині і криват для опору діяльності укр. організації у Польщі.

ДІЯЛЬНІСТЬ ВСЕУКР. ТОВАРИСТВА ЗВ'ЯЗКУ З ЗАКОРДОНОМ.

В Харкові організовано всеукраїнське Товариство зв'язку з закордоном. Голова Т-ва Полоцький у розмові з кореспондентом київської "Пролетарської Правди" сказав:

"Діяльність Т-ва розвивається успішно. До Т-ва вступило досі 50 організацій, а також ширяться й індивідуальне членство. Приплив коштів дає можливість розгорнути роботу. Вже налагоджено обмін книгами та науковими працями з низкою європейських країн. У Харкові за 2—3 тижні відкривається вистава японської та німецької дитячої книги. Ці вистави влаштовують місцеві японські та ні-

мецька асоціація художників пропонує організувати в Харкові виставу німецької графіки, всі експонати асоціація дає безплатно, але під умовою, що українські організації влаштують виставу своєї графіки в Німеччині на однакових умовах. На день вийшло Академії Наук запрошують до Харкова деяких великих вчених та письменників заходу. Надалі Т-во має організувати вчнені радянських фахівців, що їздять за кордон, щоби популяризувати досягнення науки та техніки. Передбачується приїзд закордонних вчених та письменників. Перший відвідає У.С.Р.Р. Василь Стефа-

урад", що коуче досі по території Польщі, і запитує: "Чи не розходяться такі вчинки з тією угодою, що є між С.Р.С.Р. та Польщею? Хіба немає в договорі відповідного пункту, який свідчить би про те, що польський уряд зобов'язується не підтримувати ворожих нам організацій на своїй території, а ті, що існують, зобов'язується ліквідувати. З приводу цього питання було багато балачок, проте досі є повний контакт українських емігрантських груп з офіційними організаціями Польщі. Ці факти говорять про наявність ворожих дій проти Радянського Союзу".

З почуттям глибокого обурення тов. Порайко говорить про недавні події у Львові — розгром українських культурних установ (з місць лунають голоси: "ганьба").

— Це ж втручання до наших внутрішніх справ сусідньої держави, — говорить тов. Порайко. — У ризькому договорі є пункт, де сказано про завершення відповідних прав національних меншостей в Польщі. Я питаю, коли ці пункти проведуться в життя. Ми склали ряд договорів з капіталістичними державами. Та не було жадного випадку, коли-б нам вказали, що договори ми не виконуємо. Ми їх виконуємо сумлінно і ми як найрішучіше повинні жадати, щоб і наші контрагенти ставилися до виконання договорів так, як ставиться уряд Радянського Союзу (оплески).

"Ізвестія" додають до цієї телеграми такі коментарі: "ППС цього разу виступає як прямий агент польського уряду в його боротьбі проти української громадськості, пробує створити про людське око згоду між Українцями й польським урядом. Але всі їхні зусилля віджити угордовські організації не мали успіху, бо занадто видно зв'язок цих організацій з охрунком. Той факт, що тепер за натхненника — воскресити українських соціал-демократів у Галичині і криват для опору діяльності укр. організації у Польщі."

ТОВ. МИТРОФАН ТИМУНЬ ПОМЕР.

(Спеціальна телеграма.)
ТОРОНТО, 1. січня. — Товариш Митрофан Тимунь, член Головного Українського Агітпропкому і Провінційного Виконавчого Комітету, помер на удар серця під час праці в шапі в понеділок, 31. грудня, в 2-й годині пополудні. Похорон відбудеться в суботу в 2-й год. пополудні.

МЕЛОН ЗВЕРНУВ КОРПОРАЦІЯМ ПОВЕРХ 142 МІЛІОНИ ДОЛАРИВ.

ВАШИНГТОН, 28. грудня. — Офіційна листа з департаменту скарбу вказує, що протягом минулого фінансового року, який скінчився 30. червня, секретар скарбу Мелон дав великим корпораціям у формі звороту податку поверх 142 мільони доларів. Більшість цих корпорацій є в Нью-Йорку і Пенсильванії. Цей останній стейт є контрольований політичною машиною Мелона.

ГОЛОДНІ МАЙНЕРИ ПЛАНУЮТЬ ПОХІД НА ЛОНДОН.

ЛОНДОН, 27. грудня. — Безробітні майнери, число яких разом з родинами доходить до мільона осіб, провели різдвяні свята в крайній нужді й далі голодують.

Уряд та його "добродичні" організації наробилю чимало шуму про потребу допомоги майнерам, але нічого конкретного, розуміється, не зроблено. Одночасно вуглебарони зривають платню тим майнерам, що ще працюють.

Організатори руху безробітних енергійно працюють над влаштуванням походу безробітних на Лондон.

Безробіття в Британії зростає.

ЛОНДОН. — В тижні, що скінчився 3. грудня, у Великій Британії було 3,500,000 безробітних, або 250,000 більше як в той час минулого року.

М. ЛЕВИЦЬКИЙ УТІК З РЕГІОНАЛЬНОЇ РАДИ.

Львівський "Громадський Голос" повідомляє, що український письменник Модест Левицький, який довгий час "налагодував співжиття українського народу з польською шляхтою", подав заяву про вихід з регіональної ради. Своєю заяву старенький письменник мотивує тим, що в діяльності ради не бачить жадної користі для українського народу під Польщею. Отже, виходить, що він ніби вже не вірить у можливість налагодити "співжиття", а може просто не вірить, що зможе конкурувати з непевними.

ПОЛЬСЬКО-ПЕТЛЮРІВСЬКЕ ВИДАВНИЧЕ Т-ВО.

Львівський "Громадський Голос" повідомляє, що в приміщенні львівської "Просвіти" відбулися збори "регіоналістів", у яких взяли участь посли однієї Волошинівський, Богуславський і Сейґа. Збори обміркували справу заснування польсько-петлюрівського видавничого товариства. Потрібні гроші має дати волошинська шкільна кураторія. Видаватимуть польських письменників у перекладі на українську мову. Насамперед мають видати історичну трильо-

УРЯД КІНГА ДАЄ ЗАМОВЛЕННЯ НА НИЩИТЕЛІ Й АЕРОПЛАНИ.

Бритійська фірма збудує два воєнні кораблі за суму 3,350,000 доларів. — Буде збудовано також 34 аероплани для канадської армії.

З Оттави оповіщено, що канадський уряд дав замовлення на будову двох нищителів (тип воєнних кораблів) для канадської воєнної фльоти, які мають коштувати 3,350,000 доларів. Замовлення дістала британська фірма Торнікرافт Лимітед з Савтгемптона.

Канадська воєнна фльота, обмежена тепер до нищителів "Чемплейн" і "Венкувер" та ряду міноносців, буде збільшена в 1931 році, коли будуть доставлені два нові нищителі. Ці нові нищителі є останнього типу й мають чотири 4.7-цалеві гармати і дві антиповітроплавні гармати. Вони мають також дві потрібні 21-цалеві торпедові рури. Кораблі є 320 стій довгі, мають шкорість 35 вузлів і їх залага вносить по 150 офіцерів і моряків.

Життя цих нових нищителів обчислюють на 16 років, хоч вважають, що вони можуть служити й 20 років або більше. Ці нищителі є першими воєнними кораблями, що їх замовив і збудує сам канадський уряд. Є це започаткуванням нової політики уряду Мекензі Кінга. Це ціхує вступлення Канади в імперіалістич-

ну сферу й очевидно мілітаризацію країни.

РОБІТНИКИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ БУДОВИ ВОЄННИХ КОРАБЛІВ.

Протягом минулого тижня в різних містах Канади відбулися масові протестаційні мітинги й розповсюджено маніфести та летючки проти воєнних плянів канадського уряду.

Минулої п'ятниці вечером відбувся масовий протестаційний мітинг в Агембра Год в Торонто. Промовці Стюарт Сміт і Чарлс Меріот говорили про нову імперіалістичну роллю Канади. Будова двох нищителів для королівської канадської фльоти є найпевнішим знаком фльотизму й мілітаризму, що має вирости в Канаді внаслідок тої імперіалістичної ролі, яку тепер відіграє канадська буржуазія.

В салі були представники департаменту поліції, які сиділи через цілий мітинг.

БОЛІВІЯ Й ПАРАГВАЙ ПОГОДИЛИСЯ НА ТОЧКИ ПРОТОКОЛУ.

ВАШИНГТОН, 31. грудня. — При закінченні засідання спеціального комітету пан-американської конференції оповіщено, сьогодні, що Болівія і Парагвай згодилися на точки протоколу в справі пологдження їх спор.

До згоди прийшло три тижні після вибуху збройного конфлікту між двома країнами у форті Вангардія на боловійсько-парагвайській кордоні.

На підставі протоколу, сказав др. Орестас Феррара, мають зібратися представники п'ятиох держав для вирівняння ріжниць між двома країнами.

На засіданні комітету пред-

ставник Парагваю др. Елігіо Аяля і представник Болівії др. Едвардо Дієз Де Медіна без великої дебати погодилися на країни, що мають творити поєднаний руду.

ГЕН. САНДИНО РОЗПІЧНЕ ВЕЛИКУ ОФЕНЗИВУ.

ТЕГУСґАЛЬПА, Гондурас, 30. грудня. — Місцева газета "Ель Демократа" надрукувала дову статтю, в якій каже, що Августіно Сандіно, провідник никарагвайських революціонерів, має розпочати велику офензиву за звільнення Никарагуа зпід контролю американського імперіалізму.

В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ Є КІЛЬКА РАДЯНСЬКИХ ДЕЛЕГАЦІЙ.

НЬЮ ЙОРК, 27. грудня. — У Злучених Державах перебуває тепер низка радянських делегатів з метою знайти технічними американськими досягненнями та закупити машинерію для радянської індустрії. Всі делегації мають свій осідок в Амторгу.

Делегация від Цукротресту, на чолі з Ю. Любченком, складається з п'яти осіб. Вона подіється договоритися з американськими фірмами щодо побудування кількох нових цукрозаводів в С.Р.С.Р. Радянська цукрова індустрія планує витратити \$225,000,000 на капітальне будівництво в протягу наступного п'ятиліття, з чого \$32,000,000 буде витрачено в 1929 році. Значна частина цієї суми буде використана на закупку за кордоном потрібного

Цпов і Коросіні з Кримського Консервного Тресту кажуць, що консервація індустрія в С.Р.С.Р. збільшилася в півтора рази в порівнянні з довоєнним часом. Цпов каже, що для його фірми в Америці буде розроблено три проекти.

Є ще тут делегації від Машинового Тресту, від Сельімпорту (сільсько-господарче заряддя) і від Зернотресту. Обі ці делегації сподіються закупити в Америці трактори й інші машини.

РЕЗИГНАЦІЯ КАБІНЕТУ.

БІЛГОРОД, Югославія, 30. грудня. — Офіційно оповіщено сьогодні, що уряд прем'єра Антона Коросеца зрезигнував. Король Олександр трошки простудився і через те не буде брати під увагу рези-

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00 Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видане Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Радичнім Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Випоміщення в газеті рукописів не зберігається, хіба що допущувалась велика кількість помилок, що бажано звороту свого рукопису на випадок його неповномірності, та залучити поштової темпелє на його пересилку.

В КІГТЯХ КАПІТАЛІСТИЧНОГО ВИЗІСКУ.

Час до часу ми, робітники, дістаємося на деякий час до роботи й у наших кишенях прибуває де-що доларів. Ці долари ми несемо до банку і він платить нам від них 3%, тобто \$3,00 від \$100,00 на рік. У той-же самий час другі робітники і фермери йдуть до того самого банку, затирають в нього позички і платять йому від них 7% а то й 10% на рік... Ті 4 чи більше процентів йдуть на збагачення буржуазних кишень... Так писав у своїй дописові товариш з Форт Вільям в "У.Р.В." ч. 1. з дня 1. січня 1929 р., дораджуючи визитися за зорганізування власних щадливих кас чи кооператив.

Чи порада дописувача правильна — ми зараз на цьому застанаються не будемо. Шо-ж до того, що капітал змонопользував всю науку й винаходи, заставив їх на услуги своїм цілям, це ясно й про це ми говоритимемо. З допомогою густої сітки товариств та індустрій випелює він погляди й звички буржуазного світу, відвертаючи працюючих від класових суперечностей й погджуючи їх з таким життям і середовищем, в якому й вони живуть. Капітал, машинізуючи працю, значно збільшив визиск сили працюючих, а в той сам час заробітна плата чимало обнизилася. Де, колишній заробіток тисячі робітників, сьогодні ту саму працю виконує певний десяток за допомогою машини. Зроста продукція, зроста зиски капіталу, але й зроста безробіття, зменшилася заробітна плата робітників.

Мало того. Власники варстатів праці експлуатують силу робітників за будь-яку плату, а розчислившись з ними, віддають їх в обійми дальшого використання, чим разом їхньої заробітної платні. І розходяться робітники й фермери по всіх компанійних, бизнесменських крамницях, магазинах, складах — несуть щойно запрацьовані гроші в кишені, звичайно, до найліпших ворогів тих же самих працюючих. Допомогають такому у надбанні зиску, закріплюють його позицію. Інші знову, збираючи цент до цента, щоб сик-так забезпечити свою старість, несуть свій гріш в банки, побільшують капітал, а з тим і його силу, допомагають в нагромадженні визиску. Бо в той-же сам час йдуть другі робітники й фермери до банку, беруть позичку й платять вдвоє більший процент. І діється те, про що пише один з дописувачів "У.Р.В.": — Недавно послав мій одеський товариш одну тисячу доларів додому. Батько й мати, порадившись між собою, що безпечно тримати готівкою гроші при собі (а купити нічого не траплялося), дали гроші до діда на 8%. Дідки повіз гроші до польського банку й вложив їх на 10%. Село те біляцьке, як і всі села в Галичині. І оті бідики йдуть до поміщика за позичкою. Поміщик, ніби то стає в допомогу, дає посвідки до того банку, де вложив гроші, й селяни платять там вже за визичення 12%... і так поміщик за не свої гроші стає це "добродійом" (бо-ж допоміг) і самий користає, збагачується.

І проти всіх форм отого визиску й гноблення працюючих ведеться боротьба проти класу капіталу. На освітньому полі, з допомогою класової літератури й робітничо-фармерської преси, йде розяснювальний процес життєвої правди, виказується причина визиску й поневолення, подається шлях і спосіб на визволення працюючих з тенет капіталу. Ту працю виконує поміж українським робітництвом і фармерством наша освітня організація ТУРФДім, що сіткою розстелилася по канадських степах.

Читанням класової літератури чи мітингами, театральними виставами з пролетарського життя, робітничими піснями, що оспівують злидні, змагання й визвольні бої працюючих, музикою пролетарської творчості — все те творить, об'єднує працюючих в одну велику сімю визискуваних, а то й виховує їх на активних борців визвольної боротьби. Укр. Роб. Діточі Школи дбають повернути назад дітей працюючим масам й підготувати їх на зміну нам, старшим, щоб продовжали працю своїх батьків і старших товаришів.

Ту працю виконує і наша робітничо-фармерська преса, тримаючи все звязки з робітництвом й фармерством, з робітничим визвольним рухом, організуючи кожного читача в ряди пролетарського фронту.

вони не перетворилися у звичайні бизнесові підприємства, але щоб, даючи полєкшу працюючим, ставали для них притягальною силою, школою класової боротьби. В капіталістичному суспільстві кооперативи тільки тоді будуть корисними для працюючих, коли вони будуть служити їм як один із засобів класової боротьби. Після повалення-ж капіталу — кооперативи стануть чинниками соціалістичного будівництва.

ЛІКВІДАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Петлюріщина по собачому вислугується шляхті.

В звязку з невідлим замкхом українського студента на польського конзуля в Празі, польський уряд звернувся до чехословацького з нотото, а який жадає розвизання цілого ряду українських організацій в Чехословаччині. Своє жадання мотивує Польща тим, що нібито в межах Чехословаччини є українські організації, переважно з галицьких емігрантів, що ведуть ворожу діяльність проти польської держави.

Як доносить польська буржуазна преса, чехословацький уряд дав засадничу згоду на жадання польського уряду. З того бачимо, що польський буржуазії мало ще "опіки" над українцями у себе, то-му хоче вона подати про них і в других країнах. Треба припускати, що це їй властєся. Бо хіба нема ріжничі в погляді якої б-то не було буржуазії у відношенню до визвольного руху.

НОВІ ДОСЯГНЕННЯ НА РАД. УКРАЇНІ.

Недавно Радянська Україна з усім Радянським Союзом святкувала 11-ті роковин Жовтєвої революції.

Зокрема в день святкування 11-ти роковин Жовтєвої соціалістична промисловість України відзначила свої нові досягнення, ось як:

В історичний день 7 листопада на заводі імені Рикова в Єнакієвому розпалено найбільшу в цілому Радянському Союзі піч до випалювання заліза, якої обєм вносить 752 кубічних метрів, а продукційність 489,000 тон на рік. Крім тих великанських розмірів ця піч визначається ще новою газопотрудовною електростанцією, що почала працювати одночасно з нею.

На Костянтинівській механізованій гурті урухомено в цей день нових 10 машин.

У Лохвиці заложено нову цукроварню на 20,000 центнера цукру, вартість в 10 мільйонів карб. Закордонне устаткування для цієї цукроварні коштує понад 2 мільйони карб. Ця цукроварня має обслуговувати величезний селянський район — понад 220 великих сіл.

На Часів-Ярівському керамічному та Дружнівському металургійному заводах пушено в рух дві електростанції. Горлівський машинобудівельний завод випустив першу вробувану машину важкого типу й поширює виробництво устаткування для копалень, яке досі привозили з-за кордону. На Щербинівській рудоуправі відкрито нову копальню, що буде давати 165,000 тон вугілля на рік і закінченню підготування великої копальні "Нової", що має дати біля 600,000 тон на рік. У Чистяківці відкрито новий будинок промисловості.

У Києві 11. роковини відзначено врочистими закладаннями на лівому березі Дніпра великої корабельні. У Жовтєвому районі відкрито електричну підстанцію на 12,000 кильоват, на заводах відкрито низку нових цехів.

В Одесі відбулося врочисте відкриття найкращої в Союзі консервної фабрики. Вікрито прядильний корпус на джуктєвій фабриці, новий марсельський лех на цукроварні ім.

ПЕРЕД ДЕСЯТИМ З'їЗДОМ ТУРФДІМ.

(Стаття йде в дискусійному порядку.)

ІІІ. Співробітництва з братніми організаціями.

Братніми називаємо ми ті робітничо-фармерські організації, з якими ми співробітничимо, або які мають ті самі цілі й завдання, які справді працюють для визволення трудящих з кігтів капіталу на політичному, економічному, освітньому чи запомоговому фронті. Ми свою працю повинні провадити так, щоб вона йшла в парі з працюючих організацій. Розуміється, вона йтиме в парі з працюючими організаціями, які йдуть по чисто класовій лінії боротьби, чи то в політиці, чи в культурно-освітній праці. Коли, скажемо, наша організація збочить з тої лінії, тоді ми відходимо від співробітництва з іншими чисто класовими організаціями. Тому у своїй культурно-освітній діяльності ми мусимо притримуватися класової ідеологічної лінії.

З українських робітничо-фармерських організацій ТУРФДім тісно співробітничав з Робітничим Запозомовим Товариством. Власне, інших українських робітничо-фармерських організацій в Канаді й не має, щоб з ними ТУРФДім могло співробітничати. Є в Канаді політичні, трейд-юніонні та кооперативні робітничі й фармерські організації, в яких є багато українців активними членами і з якими ТУРФДім в цій чи іншій галузі співробітничав, але це є організації загальні, а ми тут говоримо лише про українські.

ТУРФДім і РЗТ це дві найбільш споріднені між собою українські робітничо-фармерські організації. Перш всего вони перемішані членством, майже всюди містяться в одних приміщеннях, одночасно, через відгінність, відбувають свої з'їзди, а останніми роками вони об'єднали працюючі й об'єднувати. Розуміється, про абсолютне об'єднання цих організацій не може бути й мови, бо кожна з них має окремі статуту й окреме головне поле діяльності. Але це ані трохи не перешкоджає їм як найтісніше співробітничати в тих галузях праці, які їх найбільш споріднюють.

Головна лінія співробітництва цих двох організацій вже вироблена минулими двома з'їздами. Головною на Десятому з'їзді ТУРФДім і на Четвертій Конвенції РЗТ про це багато говорилось. Про те, що не завжди воно виконувалося. Головні заряди цих організацій завжди тісно між собою співробітничали, але заряди відділів на місцях, а це найбільш важка частина членів відділів цих організацій не завжди усвідомлювали собі користь такого співробітництва.

Головні заряди не раз чули нарікання з деяких місцевостей, що члени РЗТ, які не є членами ТУРФДім, відносяться цілком байдуже до цієї організації, а часами допускаються, коли не сказати, ворожих, то в кожний раз не дуже то прихильних висловів. За словами йдуть і діла. Таке поступованя впливає на інших членів, і замість співробітництва, починаються бачачки, котра організація ліпша?

Знову буває, що член ТУРФДім під ріжними претекстами полишає його ряди й залишається тільки членом РЗТ, мовля, для мене вистарить і одної організації. "Як і заxorію, то РЗТ дасть мені допомогу, а ТУРФДім що мені дасть?" — Такі найбільшє аргументи, бувають цих членів.

Чи таке повинно бути? Певно, що ні. Це potwierдити кожна розумна людина. Перш всего такий "освічений" член покаже, що або він справді нічого не навчився в ТУРФДім, або за цими словами криється якийсь його особистий виражене "я". Неправду каже він, що він нічого не навчився в ТУРФДім. Вже одне те, що він признає користь РЗТ, свідчить, що він чимось навчився.

БАНКА ПРО ЛІБЕРАЛІЗМ.

— Англіські ліберали обіцяють, якщо їм дадуть владу, негайно роззброїтьсь...

Якось у куркуля в господі Худоба збила митючок, і на вгороді, у кутку Зійшлося на-ро-ду! Корови, півень, лошако, Барани, вівці і качки, Свиня, курець, віз-бідолаха, Два — три собаки Ще й трактор приторохкотів...

Бо був отой куркуля хитрого, Спріз прителе нас і друга І трактора кунів... Через кооператив...

Єдиний пакт в порядку деннім: Життя злиденне, Бо той куркуля, поганий син, Знищується з усіх тварин, Іх б'є шо-дні, іх б'є шо-ночі, Та ще й роззброїтьсь не хоче. А зброю — кий в його руках.

Отож і мірне ломуку І на воллах, і на собаках — Ну, чисто — жах!

Довгенок відбувався збори, Було чимало розговору, Вже дівчі "відвели чергу", Кричали гурчі про регламент (Шоб схолодити темперамент) Аж тут Прокляє слова —

Свиня злорочна І по трибуні носом — трах! Ій не влізном! в неї ставу! Не перший рік у дичах!

Дали, Почухалась І каже: "Громадо мила і красна! Шановна і чесна громадо! Нам треба геть змінити владу, Не ліберальна-бо вона.

"Куркуля — відомий консерватор. Нам лібералів слід обрати. А лібералів інша путь. "Я зроду ліберальна, брати, "Од носу і до самих ратнів, "Мене він оберить, "Роззброїтьсь я в ту-ж саму мить, "Ч буде влада — "Що нада!"

Промову скінчено. Гукають всі: "На голосі!" Хто за, хто проти? Аж півень з плоту: — "То, дурні, "Замість ломука схоплї ратнів? "Ну, як з такою не позуватися! "Ой, смішно з вас мені! "Забуді, що свиня — свинено, "Усюди з вдачею своєю: "Пустї її під стїа, "Вона А..."

Та і не встиг вистежити криа, Як лібералка досить дивно Упоралась з блоком: По-ліберальному, а не консерва- [тивно,

Бо не ломукою-кнївом, А власним тлоом: Лягла і вбїла.

Ох, ліберали — брехуни! Облудили й нічмінем лоді: Пусті до владї іх — вони Хїба роззброїтьсь будуть? П. СТЕРНІА

ОРГАНІЗАЦІЯ НОВОГО РАДГОСПУ.

До Одеси прибула комісія Зернотресту та Наркомзему, яка розпочала організацію нового великого зернового радгоспу площею понад 20,000 гектарів. На весні почнеться будівництво селіща для робітників ремонтної майстерні, організації ідеалень, кладов, комор і кооператив. Радгосп має 40 тракторів. Відкривається тракторні курси, на яких навчатимуться місцеві селяни. Будівництво радгоспу розрховано на два роки. Майбутнього року господарство радгоспу буде частково переведено на продуктивне животновтво. З Одеси комісія визідає на Дніпропетровщину, де також організується новий радгосп.

"ФОРВЕРТ" ДЕНУНЦІОУЄ.

Обурений з приводу виступу українських соціалістів з угодової соц. дем. партії, соц. демократичний орган "Форверт" помістив статтю під заголовком "Комуністи на Буковині". В ній денунціює він українських соціалістів, що вони вже давно стояли в стосунках з комуністами, що боялися визнати себе комуністами в часі облоги й шобно тепер скинути маску. Дальше називає їх зрадниками та шпигунами і заповідає, що відповідно до того з ними поступлять. "Всі ці закиди, це звичайна лють соц. дем. ватажка Пістїнера за те, що з відходом с.д. партії українських соціалістів відпадут від с. д. партії маси українських робітників і селян, а тоді і позиція Пістїнера на

ТОВАРИСТВО ПРОФЕСІЙНОЇ ПІГНІ.

При медичній секції ВУАН організовано об'єднання наукових та практичних робітників з галузі професійної гігієни. Головна мета об'єднання студіювати наукові питання теоретичного й практичного характеру що до гігієни та патоло-

Товариші! Відновляйте пе...

Огляд сучасного політичного положення в Румунії.

(Стаття надіслана до “У.Р.В.” з Чехословаччини.)

Експеримент в політичному житті.

Цікавий експеримент проводиться зараз в політичному житті Румунії, де дрібнобуржуазна партія, партія дрібних сільських поміщиків і зажиточних селян та дрібних капіталістів і торговців міста, які мають свою назву “націонал-цараністична партія”, взяла керування в свої руки і пробує правити нею проти лібералів, проти цих фінансових магнатів Румунії. Від кінця війни, від коли європейська політична думка почала інтересуватися Румунією, як найбільш сусідом Рад. Союзу, пераз були ми свідками зміни кабінетів в Румунії. Приходили і друї партії до “керми”, але державними ділами правила монополюю “ліберальна партія” брати Братіану. Тільки з ласки і по добрій волі лібералів міг до влади приходити Авреску так, як з ласки і по добрій волі лібералів він уступав.

Що ж маємо зараз? Ліберали уступили. Уступили прислухавши економічною руйною держави, прислухавши крайнім невдоволенням серед селян, робітничих мас та середнього міського населення, уступили перед загрозю революції.

Економічне положення в післявоєнний час.

Для сьогоднішнього й майбутнього політичного життя Румунії найбільшою ваги є той факт, що лібералів усунуто від влади силою. Щоби зрозуміти упадок всемогутости ліберальної партії, потрібно хоч коротко спититися на економічному положенні, на цілому процесі розвитку економіки Румунії за післявоєнний період. Румунія є аграрною країною, якої 85% населення живе з хліборобства, і тому то в цій країні головною соціальною силою є сільське населення. В роках 1920—22, цебто в роках революційної хвилі, яка охопила майже цілу середню і західню Європу, румунська буржуазія і бізари істраху перед революцією, перед захопленням влади революційними робітничими масами, йдуть на всі можливі уступки у відношенні до цих мас. В селянській справі оголошується закон земельної реформи, який є може найбільш далекойдчим зі всіх законів земельної реформи, які були видані під натиском революційної хвилі в прочих капіталістичних державах. Ситуація в Румунії була тоді найбільш безпечною. Но вже в 1922 році селянство побачило, як грубо його обмануто. Зі всієї землі переданої селянам в часі революційної бурі по охайчуні її не осталося майже нічого. Навпаки, селянство в певних округах було присилувати платити пахтоне за роки держання землі. Спеціально подано було обмануто селянство Бессарабії і Буковини, яке забрало поміщицьку землю, що майже за цілий час імперіалістичної і громадської війни, яка точилась часто на територіях заграничних країн, не оброблялась і в перші роки селянинові не вернулась і половина насіння, не говорючи про затрачену працю.

Політика ливарського капіталу.

Невиннісима податкова шрубса, система вивозного і довозного цда, панування ливарського капіталу, це головні фактори, які привели до руйні сільське господарство Румунії. Система вивозного цда мала за наслідок упадок ціни на сільське господарство, продукти які виробляні в ро-

ночних цін у західній Європі, в рр. 1926—28 біля 60%. Система довозного цда здорожувала неможливо промислові продукти, які особливо в роках після імперіалістичної війни були селянам так потрібні. Ціни на промислові вироби в роках 1923—26 стояли о 80% над світовими цінами. Ця економічна політика довела до того, що сьогодні на економічних поміщиках вживають куди більше живої робочої сили, ніж машин, що означає величезний регрес у відношенні до передвоєнних часів, а селянство переходить від залізних плугів і прочого знаряддя, яке було досить поширене в краях бувшої Австрії, до деревляних.

Рационалізація сільського господарства за таких відносин не можлива, та про неї в Румунії навіть не балакається. Політику в промислі можна характеризувати таким випадком: Братіану, власник вугільних копалин, продає правительству Братіану вугля для державних залізниць по ціні о 60% вищій, як коштувало би в Румунії довезене вугля з Польщі або Чехословаччини, при чому треба зазначити, що румунське вугля має приблизно від 35 до 45% менше горючого матеріалу. Цим вуглям мусіла була користуватися румунська промисловість. Грошевий голод, що панує й до сьогодні, не допускає ширшого розмаху промисловости. Потрібні гроші можна було дістати тільки від західно-європейських капіталістів.

Зажиточний селянин, дрібний виробник в місті нагромадженний капітал не вживав на дальше поширення свого виробництва, а позичав свій капітал на відсотки, беручи нормально 60% річно. Це мало за наслідок те, що природний процес капіталістичного способу виробництва, який характеризується вимиванням середних верств, головно-ж селянства, є дуже повільний, що в свою чергу відбилося на соціальних рухах. При нормальному ході розвитку капіталістичного господарства законом і вимогою кожного підприємця є поширити своє виробництво і тим самим, поширити можливості добуття нових надвартостей, — нового збільшеного зиску. Поширення виробництва вимагає нової робочої сили, нових пролетарів, о достачу яких цей же сам процес старється. Такий є процес пролетаризації. Ливарський капітал гальмує цей природний процес капіталістичного способу виробництва, тому в Румунії ми бачимо не процес поляризації цієї диференціяції, а загальне зубожіння, як серед сільського, так серед міського населення.

Величезні державні дефіцити.

Фінансовий капітал в Румунії, що здебільшого є сконцентрований в руках родини Братіану, або є від них залежний, боронився і борониться перед припливом чужого капіталу в край, монополізуючи в той спосіб право використання багатств цілого краю для своїх капіталів. Ця політика привела до занепаду вської підприємчivosti, викликала глибоку кризу промисловости і привела державні фінанси до повної руйни.

“Національний банк” в минулому тяжко збільшив обіг грошевих банкнотів із 21,681 мільйонів левів на 21,959 мільйонів левів, не дивлячись на свій договір з державою з 1925 р., на підставі якого найвища допустима сума випущених банкнотів може вносити 21,070 мільйонів левів. “Національний банк” вже перетягнув встановлену границю о 889 мільйонів левів, при чому фонд на покриття довгів держави “Національним банком” зменшився о 33 млі. До того на сільське господарство вносили залог групи комерцій-

ночасо дефіцит на державних залізницях, який тільки за перших 7 місяців цього року вносить 1,137,889,000 левів, Довги державних залізниць приватним фірмам за достачу матеріалів вносили в часі уступлення правительства Братіану 3½ мільярдів левів, а дефіцит держ. бюджету 6½ мільярдів левів.

“Треба бути чарівником п. міністрів фінансів Поповичеві, щоби змайструвати ці труднщі”, — пише кореспондент віденської “Ді Берзе”.
Вже правительство Братіану

СТРАЙКОВА БОРОТЬБА НА ЗЕМЛЯХ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

(Подаємо за старокраєвою пресою.)

Страйк лісових робітників в Равнині.

Страйк лісових робітників в Равнині тріває даліше. Страйкуючі не піддаються ні намовам, ні обіцянкам, ні погрозам. Страйкокоми були моментально звідковані. Відозви, які появились на дверях кожного страйкокома, — зробила своє. Страйкокоми були виключено уявдіці. Це вихованці “Свободи”, “Нов. Часу”, “Неділі чи “Народної Справи”.

В селі Мриглоди зробила поліцію ревізію у т. Гринюка, після чого його арештовано й відставлено до Львова. Арештовано ще кілька товаришів. Страйкуючі поставили ряд домагань.

Власник лісів, князь Сапіга, готов признати всі домагання, крім визнання Професійної Спілки.

Страйкуючі держаться солідарно з твердою постановою побідити.

Страйк рілних робітників в Любачівині.

Вже кілька сіл Любачівини змагались з визиском дідичів, стаючи в страйкову боротьбу за підвишку заробітної платні рілних та філварочних робітників. В останніх днях вибух страйк рілних робітників в Старій Селі.

Великий страйк в Сяночі.

Від 6. листопада продовжується в Сяночі страйк в фабриці вагонів Зеленецького. Страйкує 1,200 робітників, які домагаються 15 проц. підвишки денної праці і 50% підвишки при акордах, значить — підвишки, які вибороли робітники фабрики тогоч Зеленецького в Кракові.

Страйк вибух проти волі пепеєвської угоди. Пепеєвські верховоди профсоюзю металістів навіть не повідомили сянчійський відділ про кравіську підвишку. Розуміється — ддятого, щоби робітники сянчійської фабрики не задумали “образити” фабриканта страйком. А коли страйк вибух під проводом Профеоюзної лівци, — пепеєвці намагались захопити його в свої руки, щоби потім його здвистити. Помагає їм в тій роботі дирекція, яка заявляє, що буде переговорювати лише з пепеєвським зарядом профсоюзю.

Але робітники не дали себе підвести, вибрали свій “Страй-

королило видатки всіх ресортив о одну п'яту частину. Оце в головних рисах образ народного господарства Румунії, оце спадщина, яку перебрало нове правительство на чолі з др. Ю. Манію.

Кріза в промислі, кріза в сільському господарстві, розшаланний терор і безправство, голод і нужда серед робітничих мас, 200 тисячів безробітних, це характерні черти сьогоднішньої Румунії, яку так відносно підготовляють до війни з Радянським Союзом.
(Кінець буде.)

ковий Комітет”, в якім більшість творять класово свідомі товариші.

Солідарним виступом змусило робітничому дирекцію признати “Страйковий Комітет”, хоч з початку вона навіть не хотіла слухати про якусь підвишку. Тепер дають вже при днівках 7 проц., а при акордах 40 процентів підвишку, але загальні збори страйкуючих цю пропозицію відкинули і рішили видержати в боротьбі до побіди.

Робітничтво осягнуло ще один успіх, а саме, до страйку стали разом металіці і століяри, хоч належать до ріжних централів. Ддятого профсоюзю лівци рішила новести боротьбу в цілі злуки обох відділів в один союз і вибрати новий заряд.

Настрий страйкуючих бойвий, доказом чого є солідарні рішення загальних зборів, Мидарно з твердою махінаціою соціал-угоди нема ніяких страйколомів.

Сянчійський страйк відбувся відомоном серед робітників фабрики Зеленецького у Львові при вул. Мартина. Підносяться голоси за проголошення страйку в цілі піддержання сянчійських товаришів та признання одностороннього забірку в їх користь. Вислід сянчійського страйку задецидує і підвишку у Львові.

Страйк броварничих робітників у Львові.

Вже від довшого часу вичерпувалася терпелівість броварничих робітників у Львові. Переслідування та шикановання зі сторони власників і дирекції усилувались зрадницькою роботою пепеєвських верховодів. Врешті дирекція дозволила собі зломити колективну умову та видалила мужа довір'я т. Лотіша. Робітники відповіли на цю провокацію демонстративним півдодинним страйком, а пізніше проголосили загальний страйк.

Пепеєвська зрада станула на сторону дирекції, з якою погодилася та звизала робітників вернути до праці. Дирекція видалила окол 20 робітників. В їх обороні стануло робітничтво, жадаючи приняття їх назад. І тут знов виказався один фронт визискувачів з соціал-угодою, яка зрадила робітничі інтереси, знищила страйк та видала робітників в руки капіталістичних реківнів.

ЕЛЕКТРОБУДІВНИЦТВО В ДОНБАСІ.

Президія ВРНГ обговорил план електрифікації Донбасу. За п'ятим передбачається споруудити протягом п'ятиріччя високовольтне електроокільце на 110,000 вольт в західному районі Донбасу. Це електроокільце повинно зеднати Альмазно-Марівський, Криндачово-Чистяківський, Сталіно-Маківський та центральний (Горлівський) райони. Крім цього передбачається спорудження високовольтної лінії-передачі на 110,000 вольт у північно-західному районі Донбасу, що об'єднає Лисичанський, Солянський, Константинівський і Словянський райони. Для об'єднання районів передбачається будувати електропередачу з Константинівки в Горлівку і з

потужність всіх промислових та районних електростанцій Донбасу протягом п'ятиріччя буде доведена до 460,800 кіловат проти 260,460 кіловат поточного року. На електробудівництво в Донбасі протягом п'ятиріччя передбачається витратити понад 258 мільйонів карбованців.

Президія ВРНГ визнала, що цей план електробудівництва в Донбасі є мінімальний. Використовувати Дніпрельстан на постачання Донбасові енергії ВРНГ визнає за недоцільне. Донбас належить виділити в самостійну господарську одиницю, організуючи для цього на перший час акційне товариство, а на далі — спеціальний трест.

Десятий Всеукраїнський З'їзд То-ва Український Робітничо-Фармерський Дім

ВІДБУДЕТЬСЯ В ДНЯХ 4, 5, 6. ЛЮТОГО 1929 РОКУ В САЛІ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ У ВІННІПЕГУ НА РОЗІ ВУЛИЦЬ ПРИЧАРД І МЕКГРЕГОР.

Цим повідомляємо всі відділи й товариства Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім в Канаді, що Центральний Виконавчий Комітет ТУРФДім на спільному засіданні з Центральними Комітетами Жіночої Секції й Секції Молоді в середу, 6-го грудня 1928 року ухвалив, що Десятий Всеукраїнський З'їзд ТУРФДім відбудеться в днях 4, 5, 6. Лютого у Вінніпегу в салі Українського Робітничого Дому на розі вулиць причард і МекГрегор (cor. Pritchard and McGregor St., Winnipeg, Man.)

ПРОГРАМА З'їЗДУ.

1. Відкриття з'їзду.
2. Вибір верифікаційної комісії й провірення уповноважень делегатів.
3. Звіт комісії й вибір президія з'їзду.
4. Звіти: ЦВК, ЦК Жінсекції й Секції Молоді ТУРФДім.
5. Вибір комісії: контрольної, організаційної, освітньої, пресової, культурно-мистецької, статутної, резолюційної і скарг та осбів.
6. Доклади й дискусії над ними:
 - a) організаційна діяльність ТУРФДім і його секцій серед українського робітничства й фармерства в Канаді, організування нових організаційних чинників, як кооператив, кінгартів, інформаційної бюра, та допомога іммігрантам, спорт і ин;
 - b) освітня діяльність ТУРФДім — ВОК, освітні курси із місяців, діточі школи, Бурса в Едмонтоні, бібліотеки, освітній фонд, звязки з освітніми інституціями на українських землях;
 - c) матеріальний та ідеологічний стан нашої преси, обслуговування нею наших організацій та українського трудового населення Канади;
 - d) культурно-мистецька діяльність — драмгуртки, хор, мандолінові та інші оркестри;
 - e) маетково-фінансовий стан Українських Робітничих і Фармерських Домів в Канаді, всіх відділів і товариств, справа сплати довгів на будинках, а окрема довгу на будинок друкарні й школи у Вінніпегу, будівляння нових будинків і забезпечення будинків ТУРФДім;
 - f) переглянення й виправлення статута та есенціальні поправки а то й додати до него;
 - g) відношення ТУРФДім до братніх робітничих та фармерських організацій, притити, протести й осби непередбачені порушені на з'їзді справі;
 - e) розглянення й предложення есенціальних скарг та зажалень від поодиноких відділів збо членів.
7. Засідання комісії для обговорення всіх предложень і пропозицій.
8. Звіти й предложення комісії, дискусії над ними й ухвали.
9. Вибір Центрального Виконавчого Комітету й Контрольної Комісії ТУРФДім та Центрального Комітетів Жіночої Секції й Секції Молоді.
10. Закриття з'їзду.

Пояснення до програми й всякі інформації вишлемо всім відділам в обіжниках. Закликаємо відділи вчасно приготуватися до передискутовання програми й вироблення на її осбіві пропозицій до Х. З'їзду ТУРФДім.

З товариським привітмом,

За Центральний Виконавчий Комітет ТУРФДім

Т. Пилипак, голова.

М. Шатульський, секр.

НОВОРІЧНІ ГАДКИ.

І нестямився — як я той новий рік проспав. Вчора жив я ще в 1928 році, устав нині рано — і вже 1929 рік! Як раз плюнути — переставлено цифру. І вже ти хоч плач, хоч скаж — 1928 рік не верне ані на одну хвилину.

Аж коло серця стиснуло. Сиджу тепер і думаю: що дав нам старий рік, а що дасть новий? Нам, організації? Дещо дав, а дещо взяв.

Робітничому Запозомогому Товариству дав 74 акри землі і два великі будинки на приют. Українським робітникам у Венкувер дав новий Укр. Роб. Дім. І робітникам у Форт Вільям теж...

Дав... Знаєте, як він дає. Ще робітникам в Брендоні дав Укр. Роб. Дім. Здається невдовзі почуюмо “ще про деякі злробutki наших організацій, які старий рік започаткував, але новий у него відобрав — мовляв: лони старий під тричорти, лиші й мені дещо хай і я дам.

Побачимо чи дасть.

А що старий рік взяв від нас? Ой, ой, ой! Цілий ряд фотографій перейшло перед нашими очима на сторінках нашої преси з посмертними загдами тих, що їх забрав від нас 1928 рік. Забрав і самі ноги здрав. І ніхто йому помертної згадки не напише.

“Зречення еп. Будки” — читаю я новорічний дарунок греко-католикам в Канаді від римо-католиків в Римі.

О! — думаю собі — католикам новий рік дав.

“Канадійський Українець” причарів від такої несподіванки і зараз же звернувся о інформації до єпископського ординаріату”. А звідама йому: — Нічого не знаємо, не віртаємо.

А я зараз же до Інфібіора: — Пане, товаришу, Інфібіоро! Чи не чули ви, чи не знаєте, приїде Будка до Канади, чи ні?

— Хто, хто? — Будка, єпископ Кир Никита, чи приїде?

— А ви що, може хочете вислати йому афідеївита?... І вже читає мені ріжні артикули.

джерела інформації... Чи чули, чи не знаєте?

— Ми не єпископська канцелярія, щоб такими справами цікавитися... Хочете шифкарти чи афідеївита — добре, а не хочете — то гуд-бай — і замкнув телефон.

Поблагословив я його за інформацію й знову втелішив очі в “Кан. Українця”. Бачу й читаю: “Дорогий Отче Генеральний Вікарій!”

Ігі, на тебе, — думаю собі. А то від коли вже й отці генералами стали?...

Читаю далі: “З огляду, що наша справа ще не вирішена, хоч з поспіхом робиться і я змушений чеканням очию тут і кінця”. — І точка. Вже далі й не читав, а знаю хто пише. Будка — думаю собі. Глянув на підпис: “+ НИКИТА ЕПП.”

Так і знав. “Змушений чеканням очию тут і кінця”. Вертаю й далі читаю, бо цікавий довідатися, де він “змушений чеканням очию”.

“Спішу з Вічного Міста... Сиджу в колегії і чекаю на щасливий кінець”.

Оттакої: “змушений чеканням очию... сиджу в колегії і чекаю... на щасливий кінець”.

І дочекався. Хоч би не прийшлося Будці вічно тепер чеканням очию в вічний місті...

Бо, як читаємо у львівській газеті “Праця” — Будку усунуто, а на його місце назначено Бучка.

Ну, думаю, малий клопіт: Будка а Бучка — не велика ріжниця. Перший будькав, другий буде бучкати.

Та не довго радів я. Докімнати вбїг знайомий з листом, що його він щойно отримав із старого краю, а в тому листі — “поздоровляю”.

— З чим? — питаю.

— З єпископом Галуцинським!

— З ким, з ким?

— З Галуцинським, що його вже висвечують і до Канади на єпископа призначують.

— Ну, а Бучко! — Ого! Вже після Бучка був отеч Бон, але пішов на бом. Галуцинського матимем.

— Що-ж це за птиця? — Ой, брате, ця галушка не з тіста зліплена. Це василіянський монах...

а мені до голови прилізла пісня, що я її колись чув в Почаєві монахи співали в келії: Коли-б я був не монах, Розірвали-б дівки в прах... Ой, жаль, ой жаль, що я монах.

Тай проспав я новий рік. Жалувати за ним? Здається, що нема потреби. Нічого не дав нам старий рік, нічого не дасть і новий. Що виборемо, те й матимем.

Он зачуваю, що одного — колисьного анархіста, потім комуніста, пізніше ерудіста самостійники заступником архимандрита роблять.

Боюсь, щоб з усерддя бідацького, бючи покосни, не розбив собі лоба. Свою думку висловив знайомому. А він мені:

— Не ворта жаліти. Як розібє, нічого з того лоба не потече. Порожній він.

Куркулєнко.

ВСЕСОЮЗНА НАРАДА НАРКОМЗЕМІВ.

30. листопада закінчилася в Харкові після чотирох-денної роботи четверта всесоюзна нарада наркомземів. Підсумоюзим праці наради Наркомземів УСРР. Шліхтер сказав: — “Наша нарада збрала багато важливих справ, що їм надалі ми приділяємо як найбільше уваги. У п'ятирічному плані розвитку сільського господарства, що його нарада дуже ретельно обміркувала, полягає 4 головні завдання, а самі: поєднання соціалістичної і технічної реконструкції сільського господарства, зміцнення темпу зростання насіннової продукції, шляхи до більшого ефекту від капітальних вкладок до сільського господарства і справи районування виробництва в сільському господарстві.

Усі ці дуже важні справи були цілком висвітлені на нараді. Багато уваги нарада приділяла боротьбі з посухою, переселенню та, головному питанню — колективізації, насамперед колективізації масовій. Народа визначила, що наше завдання, не відмовляючись від старих форм колективного будівництва, перевести колективізацію сільського господарства на масові рейки, одночасно даючи допомогу індивідуальному господарству.

Товариші! Відновляйте передплату на “Українські Ро-

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ЕМІГРАНСЬКІ ГАРАЗДИ.

Немає ще й року, як я приїхав до Канади, та за той час багато де-чого в перебігу і пережив на своїй ширі. Перших три місяці по моїй приїзді до Канади, довелося мені, з гуртком тих же самих емігрантів, безплатно тинятися по колонізаційних бараках преси. Агенти передавали нас з рук до рук наче ліній й нікому не потрібні речі. Вікни передали нас до одного торговця зольями в Калдер. В той час набрано там робітників на жинна. Приїхави покупи робочої сили і до нас. Оглянувши нашу емігрантську братню, настраїли безробітним і зарплатували нам по \$35.00 в місяць.

А ми — емігранти. Грошей не мали, ми не знали та й мусіли пристати на \$35.00, щоб тільки покинути з тою бюрою і офісовою блуаниною.

Ну і вродили ми собі за час жинна та молочення, що часами в житті не хотілося; приходилося робити по 15 — 17 годин в день.

Але ще гірше стало, коли і та мука скінчилася. Бо знову почалася кількісна блуанина по під офіс й біра прай.

Вікни вдалося нам дістати роботу в лісі. А в лісі, як звичайно, робота тяжка, небезпечна, платна мала та ще й спати довелося в шатрах на соломі по 16 на кожній оселеді. Зиму дошквалувало нас з двох боків: зверху через плахти і знизу від замерзлої землі. Наасіди кожен бундлі, то половину з нас перестулювали і захворіли. Та лико на тому не скінчилося. За деяких час до тієї самої роботи приїхали британські майнери. Тому багато нас світовано, а їх взято на наші місця. І ми, не встигнувши зажити того холодного місяця, пустилися знову в пошукування за працю.

Чому-ж саме життя так крутить і кидає нами? Відповіди одна: тому, що ми не саїдомі своєї сили і не організовані.

В краю ми плантелися у хвості ріжних Унда, Уха і радикалів, що вже давно запродали наш працюючий наріа. А тут в Канаді даються водити провідникам ріжних релігійних сект.

Ні, товариші емігранти, одиначе баукати довше не можна. А то пропадемо, як руді мислі в оїй Канаді, коли не організуємося в свої робітничі організації і спільно не вплинемо за права.

Емігрант.

ЛИСТ ІЗ У.С.Р.Р.

Луганськ.

Вже один рік минає, як я покинув Канаду і переїхав жити на Україну. З того часу я вже кілька разів брався за перо, щоб поділитися з канадійськими товаришами своїми спостереженнями на сторінках "У.Р.В.", та все щось перебігло. Зараз майшови трохи вільного часу роблю це.

Життя тут на Україні надзвичайно цікаве і розвивається з подиву-гідною швидкістю. Робітники і селяни дружно співпрацюють на всіх ділянках і з кожним днем підвищують, як економічний так і культурний, рівень країни.

І нині, коли всім капіталістичним світом триває криза та страйки, в нас щось подібне навіть ніколи не сниться. Робітники переходять на 7, а то й 6 (майнери) годинний день праці. Селяни дістають зменшення податків, росте кооперація, розвивається колективізація і т. д. і т. д.

Варта, щоб українські канадійські робітники та фермери, що ще досі вадуть за патріотизм і вірять напасивним у їх газетах брехням, прислали свою делегацію. Тоді вони на очо переконалисьби, хто їм друг, а хто ворог.

Правда є тут як і багато нестаток, але робітничий Рад. Союз дає більше, ніж про них знають чим всі ті, що

пропускають що-демо його упадок. Та й не тільки знають про них, але й заваго борються з ними та усувають їх.

Багато тут є такого про що здаючись написати, але в листі цього не можна зробити, бо тих цікавих речей на кілька великих книг стабило. Я тільки стверджую на цьому місці, що все те, що "У.Р.В." пишуть про Рад. Союз є правда. А з них ви можете багато довідатися про тутешнє життя. Я знову обісжуся описом міста Луганська, в якому я зараз живу і працюю.

Луганськ — місто надзвичайно живе, і це кожному мусить впасти в очі по приїзді до нього — це величезна кількість нових будинків. Розбудовується воно зараз таким темпом, що виглядає наче будинок не будується, а ростуть. Велика кількість нових будовин припадає на ріжні громадські інституції як урядові, школи, то що, але найбільше на робітничі хати. Хати ці надзвичайно практично побудовані і під кожним зглядом пристосовані до потреб робітничого життя. Про такі хати робітники колишньої царської Росії не могли і мріяти.

Друге, що кидається само собою в вічі — це великий рух, що панує в цьому місті. Одна за одною в ріжних напрямках створюють тут догні ланцюги півдод і ділову розмовляючи, пишуть клявіми робітничі і селянські.

Одно, що досить неприємно рається оїй у тижку рух — це погані шляхи. Але за усунення цієї нестатки взаісно робітники дуже серйозно. Разом із автомобілізацією країни ведеться гурчаво розробка півдод і будови нових шляхів. Будуваним шляху займається влада, але в самому місті Луганську є організації "Автодор", яка ширить розуміння корисне від автомобілізації і порушує питання шляхів.

Але, чи не найкраще зі всього поставлені тут школи. Що й не дивина, бо робітнича влада дає в першій мірі про сїбдіомість працюючих. Тутешні семіляти, як обов'язково мусить перейти кожна дитина, далеко перевищують, і то під кожним зглядом, канадійські гай школи. Правда, не всіоди ще всілякі їх застави.

Ну, аде я думаю, що я трохи забата розписався. Тому скінчу описувати Луганськ, а скажу кілька слів про себе.

Я працюю тут, як інструктор тракторної роботи. Робота добра та й платня не мала, дістаю 90 карбованців в місяць. Але сподіваюся, що в недалеку дістану підвищення. Такі підвищення дістануть тут робітникам рівномірно з підвищенням економічного рівня країни.

Діти мої ходять до тутешньої школи, і я надзвичайно вдякований за навчання, яке вони дістають у ній. Взагалі тут будуються молодий новий світ і робітнича молодь, робітники та селяни мають в ному всі можливості розвинути свої здібності.

Кость Ілачук.

НОВИЙ ВІДДІЛ Р.З.Т.

Монреал, Кве.

В Монреалі зорганізувався є один відділ Робітничого Запового Товариства в околиці Туркот.

Почини до основи цієї організації дали місцеві робітники й робітничі. Вони зрозуміли, що живуть у капіталістичній системі, в якій панує безплатний викид працюючих сполучений з чим раз частішим викиданням їх на брук. А також, що в ній, на випадок слабости або каліцтва, робітничий гурток передається загублять бо йому ніхто не допоможе.

Шукаючи виходу з цього положення і обговорюючи його спільно по своїх хатах, туркотські робітники приїхали до закінчення, що поможі свої воли можуть тільки організуватися.

Дішовиши до цього висновку, вони скликали 18. листопада масове віче, на яке приїшло досить поважне число робітників.

На вічу говорив тов. К. Воронка. У своїй промові він вказав на потребу робітничої організації в Туркот, де живе коло 600 українських робітників і робітниця, а своєї організації не мають.

При чім бесідник навіл для приміру організації ТурФДМ і сказав: "Колі-б ми зорганізувалися в робітничє товариство і хотіли попрацювати в ному, то напевно і в нас була би діточа школа й мандолинова оркестра".

Після нього забрав слово тов. Радчев, який порадив присутнім, що коли вони хотять робітничої організації, яка забезпечила би їх на випадок слабости або каліцтва, хай приступлять до зорганізування відділу Р.З.Т., при чім тов. Радчев пояснив ціль та завдання Р.З.Т. Присутні з охотою згодилися на це і зараз таки висловили 17 членів і 4 членкині в члені Р.З.Т.

На цьому-ж мітингу узвелося устроїти ще раз масове віче, щоби відразу зібрати більше число членів, що й зроблено 2 грудня. На цьому віччю говорили т. т. Воронка, Яворський і Кривенчук, які переповнили присутність історію Р.З.Т. від його заснування аж до тепер. На цьому віччю висловили ще 12 членів, що так вийшли наш загарт числит 33 членів і членкині. Після віча членів відібув збір збори, де вибрали загарт.

В склад загарту ввійшли наступні: т. т. К. Воронка — голова, М. Пачка — секретар, С. Маволюк — проко-секретар, Д. Костенко і Н. Дорбавський — радні, Д. Воронка, М. Пиринюк і т. т. Михайлюк — опікун хорих, Д. Судя і М. Жайрський — контролер комісії.

Члени зорганізованого відділу Р.З.Т. клянуться робітничі і робітничі в околиці Туркот вступили до Р.З.Т.

Хай живе й розвивається новий відділ Р.З.Т. в Туркот!

Максим Паїчак.

В КИМНАТІ НАД РЕСТОРАННОМ.

Торонто, Онт.

Днів кілька тому взад я снідав в одному тутешньому ресторані. Спішучи до роботи, я на скоро напихав себе хлібом і заливав кавою. Крім мене то саме робило, поглядуючи раз-у-раз на годинник, ще штук п'ятнадцять інших робітників. Нараз угорі в кімнаті над рестораном діявся крик. Не скінчивши снідання, ми побігли в гору сходами, щоб побачити, що сталося.

Там ми побачили таку картину: один робітничий ший у крові лежав на ліжку, другий-же два борокались, потручуючи один одного по кімнаті. За деякий час прийшов полісмен і справа висислася. Оказалося, що той побитий робітничий грав з одним із тих, що змагалися, шйу гнв в карти. У шй гнв обіграв свого партнера зі всіх грошей і після того вони розійшлися спати. Та обігравши шй, який видно, не мів погодиши з утрапою своїх грошей, бо, як тільки цей, що обіграв його, заснув, він пішов до його кімнати з наміром відібрати свої гроші. Там склавши його за горло і став дувати, шйи унеможливили отворону. Придушеному робітничому все таки вдалося кілька раз крикнути. На той крик прийв власник ресторани і в оброну його. Полісмени забрали їх обох до арешту.

До таких речей доводять людей карти. Само собою, що там не обійшлось без горляки, бо горляка і карти завжди себе доповнюють. Але брав у шй роботи уште ще й третій чинник, а це вікова темнота, яку виробили і всіма силами піддержували віри слуги капіталізму.

Забити людою і темнотою робітників, не маючи за що взятися, бо від добрих книжок і робітничої преси їм відстрашено неслухаватися, щоб убити час, за карти і горляку. З чимось звикав до цієї отрути, стають наловочими і ходять до побідних винюк, як цей у ресторані. І тому найбільше подібних випадків трапляється як раз між людьми релігійними.

Робітник.

ЗАКЛИКИ ДО ОДНОСЕЛЬЧАН.

Романівка, пов. Тернопіль, Галичина.

Як кожний наріа на світі, так і український бажав бути вільним. Бореться від соток літ, а все ще частина його остається поневоленою під ярмом польської держави. Визволитися з цього ярма він зможе тоді, коли буде незалежний соціально, економічно і культурно, і буде господарювати не в чужій, а в своїй хаті, бо лише в своїй хаті своя правда і сила і воля! Тому приступили ми до будови власної хати — "Народнього дому" в селі Романівці, яку то будують розпочато літом 1928 р. А що ми не можемо власними силами допровадити до кінця розпочатого діла, тому звертаємося до Вас односельчане, що живете на землях Північної і Полуудевої Америки з закликом: Допоможіть нам!

Не покусіть своїми жертвами, не жалійте цієї мізерної лепти, яка буде для нас найбільшим даром, а кожна цеголка стане для нас дорогим каменем для нашої будови "Народнього Дому".

По більшій інформації відносно нього заклика звертатися на адресу: G. Pelyna, Enterprise, B. C., Enterpr. P. G. E.

Нордер, Алта.

Товариші Односельчане! На днх в отримав лист від членів Рад. Союзу про приїзд "Просвіти".

Гім своїм жертвами в заложенні кооператива. То-ж поможіть їм, товариші, у цьому доброму ділі.

Жертви можна слати до загарту Читальни "Просвіти" в Бурштіні, або на мій руки.

Адреса: Читальня "Просвіти" в Бурштіні П.ов. Рогатин, Галичина, Польща. F. Sweryda, Box 22, P. O. Norddegg, Alta. Ф. Сверіда.

(Лист до односельчан т. Ф. Сверіди.) Дорогий Товаришу!

Коло нас все по старому. "Добрі сусіди" пересідають кожний рух нашого громадянського життя. Про це не будемо розписуватися — ця річ загально знама цьому світові. А в приватному житті наших українців буває ріжко. Одні тигнуть до ліса — други до біса, а не бракує й таких, які свій наріа продають за миску сочевиці. Живемо однак наліво, що чекає те все колись скінчиться і стане нам легше жити.

Чесних людей — трохи менше, а поганих більше. В ційті ч. р. ми поховали старого Мигаса, а в червні померла по тяжкій і довгій недужі шира душа, Маріяка Михайлівка, якої страта в читальніому житті дається дуже відчувати. — Перед 2-ма тижнями померла наго стара Шевчука. Виділовими цего року є: Микола Фардига, Кобель Теодор (ваш швагер), Малиновський Андрий, Хованець Дмитро (с. Івана), Івахів Михайло (с. Ляра), Николай Степан і Сенік Андрий. Є ще як бачите люди не старі а проте зрїй душею і серцем. Життя в читальні досить рухливе, що дозволяє молоді. Старші не мішалося до нього. Вони задоволяються спанням та їдою. А місцева інтелігенція хрюпті і гинє в бездіяності.

Нам болочо дається відчувати брак своєї кооператива. У всіх доколических селех вони є і гарно розвиваються. А в нас в Бурштіні не можемо ніяк цего довершити — головною причиною цього є те, що ми стремімо шйому сїлою до заложення кооператива. Тому просимо Вас дуже, займіться там в Канаді між нашими земляками збіркою на заложення кооператива в Бурштіні. За Ваш труд остає Вам Бурштін дає вдячний, як рівно-ж, так своїми дятками і організуєть збірку на ту шй. Імена жертводавців помістимо в часописі.

Микола Фардига.

ПОДЯКИ ЗА ДОПОМОГУ.

Складають подяку Головному Загарту Р.З.Т. за допомогу і опікунку хорих за їхні відділи:

Тов. Ф. Тарасюк з Сендича, Онт., — отримав загомоти \$21.00.

Тов. Грегорович з Ессонія, Онт., — отримав загомоти \$13.50 п.

Тов. С. Кіндрат з Едмонтону, Алта., — отримав загомоти \$16.50.

ІДІТЬ НА ЛЕКЦІЮ!

Старанем Організаційно-Освітнього Комітету відбудеться в неділю, 6. січня, в 3-й годині пополуїди в салі У.Р.Д. у Вінніпегу, цікава лекція тов. М. ІРЧАНА на тему:

ЛИТЕРАТУРА І ЇІ ЗНАЧІННЯ.

На Радничій Україні ліквідують неписьменність на те, щоб робітничі, вивчивши писмо, могли користь з літератури. Однак багато з нас, працюючих, не розуміє, яке велике значіння має для нас література.

Тов. М. Ірчан, один з визначних наших пролетарських письменників, працює на літературнім полі і тому владє добре об'язанімовити з літературою.

Лектор обширно обговорить її значіння і владє, кому працюючий повинен знайомитися з нею, читачи корисні літературні твори. Вступ вільний.

ЗАМОВЛЯЙТЕ, ЧИТАЙТЕ І ШИРІТЬ МАСОВО НАУКОВИЙ І ГУМОРІСТИЧНИЙ ЖУРНАЛИ "НОВИЙ СВІТ" НА 1929 РІК.

Календар є багатий змістом на поєві, оповідання письменників світової слави, наукові статті, як рівно ж є велика гумористична частина. Ший зміст прикрашений гарними ілюстраціями.

Ціна 40 п.; 6 — \$2.00; 12 — \$3.75; 25 — \$7.50; 50 — \$14.00.

Відділ і товариства повинні замовити в більший кількості.

Прислайте передплату на культурно-освітній ілюстрований місячник "НОВИЙ СВІТ". Кожний передплатник дістає 12 випусків в рік. Річна передплата \$1.00.

Пішіть на адресу: NOWYJ SWIT

Календар є багатий змістом на поєві, оповідання письменників світової слави, наукові статті, як рівно ж є велика гумористична частина. Ший зміст прикрашений гарними ілюстраціями.

Ціна 40 п.; 6 — \$2.00; 12 — \$3.75; 25 — \$7.50; 50 — \$14.00.

Відділ і товариства повинні замовити в більший кількості.

Прислайте передплату на культурно-освітній ілюстрований місячник "НОВИЙ СВІТ". Кожний передплатник дістає 12 випусків в рік. Річна передплата \$1.00.

Пішіть на адресу: NOWYJ SWIT

Календар є багатий змістом на поєві, оповідання письменників світової слави, наукові статті, як рівно ж є велика гумористична частина. Ший зміст прикрашений гарними ілюстраціями.

Ціна 40 п.; 6 — \$2.00; 12 — \$3.75; 25 — \$7.50; 50 — \$14.00.

Відділ і товариства повинні замовити в більший кількості.

Прислайте передплату на культурно-освітній ілюстрований місячник "НОВИЙ СВІТ". Кожний передплатник дістає 12 випусків в рік. Річна передплата \$1.00.

Пішіть на адресу: NOWYJ SWIT

ДР. Ф. РИБАК

M.D., C.M., L.M.C.C.

ЛІКАР, ОПЕРАТОР І АКУШЕР

3 доголітньо практично в шпиталі Вейнберга, Шіаго в Монтреалі.

Оперативні висножки в шпиталі.

Офіс: — 594 SELKIRK AVE. Телефон: — 55 223

Резиденція: — 562 ALFRED AVE. Телефон: — 54 000

WINNIPEG, MAN., CANADA

ПОВІДОМЛЕННЯ.

ТРАНСКОНА, МАН.

В суботу, 5. січня 1929 р., старанем відділу Жінсекій ТурФДМ відбудеться "ВЕЧЕР СМІХУ". Вступ лише 25 і 10 п. Початок в 8:30 вечером.

БЕЛІС, АЛТА.

Старанем драматичного загарту при відділі ТурФДМ в Беліс, Алта, відірається в суботу, 9. січня 1929 р., в салі Укр. Ферм. Дому драму в 4-ох діях М. Ірчани "ФІДІНА ШІПКАРІВ".

В неділю, 14. січня, драматичного загарту спільно з Укр. Роб. Діт. Школою при відділі ТурФДМ, дасть ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ.

В неділю, 21. січня, драматичного загарту смішну комедію п. н. "ЧІЯ ДІТИНА".

Просіть всіх доколических фермерів прийти громадою в ці дні. Вступ: 50, 25 і 10 п. По кожній виставі буде забава. Комітет.

ДРОМГЕЛЕР, АЛТА.

Одним повідомляється робітничі й робітничі в Дромгелері і околиці, що в неділю, 13. січня, в годині 8:30 вечером в салі Укр. Роб. Дому відірається СВЯТОКІВАННЯ ФОР РІЖНИЦЬ утворення нашого Робітничого Дому. Відділ ТурФДМ запроує все місцеве і околичне робітничтво взяти чинельну участь у нашій святі.

Старанем відділу Жінсекій ТурФДМ відбудеться в суботу, 5. січня, під числом 1904 Пасифік евно ВЕЧЕР СМІХУ. Відірається також одну одноквіткову. Вступ для дорослих 15 п., для дітей 5 п. Початок в год. 8. вечером.

БРУКЛЕНД, МАН.

Старанем відділу Жінсекій ТурФДМ відбудеться в суботу, 5. січня, під числом 1904 Пасифік евно ВЕЧЕР СМІХУ. Відірається також одну одноквіткову. Вступ для дорослих 15 п., для дітей 5 п. Початок в год. 8. вечером.

ОБІЗДКА ОРГАНІЗАТОРКИ ЛІГИ КОМУНІСТИЧНОЇ МОЛОДІ.

Национальний Виконавчий Комітет Комунистичної Молоді вислав на днх т-ку М. К. Глєбєрт на організаційну обіздку по західній Канаді. Остання обіздка т. Оскара Раєна у великій мірі спричинила до оживлення активності по відділах Комсомоло. Ший теперішньої обіздки є поширити й скоординувати цю активність в слабших відділах і також між українською молоддю.

В СВОЇЙ ОБІЗДЦІ Т-КА М. К. ГЛЄБЄРТ ВІДІДАЄ СЛІДУЮЧІ МІСЦЕВОСТІ:

Вінніпег і Транскон, 1, 2, 3, 4 і 5. січня.

Ріджайна, 6 і 7. січня.

Мус Джо, 8 і 9. січня.

Медисін Гет, 10. січня.

Келгарі, 11, 12, і 13. січня.

Дромгелер і Вейн, 14 до 20. січня.

Летбридж і Колгорт, 22, 23 і 24. січня.

Колмен, Беймор і мн, 26, 27 і 28. січня.

Кембій Арм, 31. січня і 1. лютого.

Карлн, 2. лютого.

Венкуверський дістрикт, від 3 до 17. лютого.

РІЖНІ ЗБОРИ УКР. РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

Проголошуючи РІЖНІ ЗБОРИ відділів ТурФДМ, ми визнаємо членство, щоб виповнити власний обов'язок перед зборами обов'язково. Всі члени повинні на ріжні збори прибути, а загарт повинні перевірити присутність членства і звіт полати до ЦКВ ТурФДМ.

Саскату, Саск. — Ріжні збори відділу ТурФДМ відбудуться в неділю, 6. січня, в год. 2 пополуїди в У.Р.Д.

Бінфейт, Саск. — Ріжні збори відділу ТурФДМ відбудуться в неділю, 6. січня, в годині 1-й пополуїди, в салі, де приміщуються наші організації.

Кемсек, Саск. — Ріжні збори відділу ТурФДМ відбудуться в неділю, 6. січня, в 2. годині пополуїди в приміщенні.

Іст Килдонан, Ман. — Ріжні збори відділу ТурФДМ відбудуться в неділю, 6. січня 1929 р., в годині 2-й пополуїди в салі Укр. Роб. Дому.

Порт Артур, Онт. — Ріжні збори відділу ТурФДМ відбудуться в неділю, 6. січня 1929 р., в годині 1-й пополуїди в Укр. Роб. Дому.

Транскон, Ман. — Ріжні збори відділу ТурФДМ відбудуться в неділю, 6. січня, в годині 2:30 пополуїди в Укр. Роб. Дому.

Мус Джо, Саск. — Ріжні збори відділу ТурФДМ відбудуться в неділю, 6. січня 1929 р., в годині 2-й пополуїди в приміщенні відділу.

Форт Вейл, Онт. — Ріжні збори відділу ТурФДМ відбудуться в неділю, 6. січня 1929 р., в годині 2-й пополуїди в приміщенні відділу. Позамісцеві члени хай